



2002:10

Interpellation av Leif Rönngren (s) om ökningen av missbruket av cannabis

Var fjärde gymnasieelev i Stockholm har provat narkotika, och hälften av gymnasieeleverna storkonsumerar alkohol minst en gång i månaden. När det gäller narkotika är det främst användningen av cannabis som ökar. Annan narkotika som ofta förekommer är amfetamin, ecstasy, LSD och tabletter av olika slag.

Man kan aldrig i förväg veta konsekvenserna av användningen av narkotika. För en del är en gång för mycket, för andra kan en första gång leda till en långvarigt missbruk.

Ungdomar är en särskilt utsatt grupp. Nyfikenheten och frestelsen att pröva kan finnas där. Om gruptrycket blir för stort kan det vara svårt att säga nej.

För att fler ska våga säga nej krävs det ett massivt förebyggande informationsarbete som främst måste genomföras kontinuerligt i stadens alla skolor. Varje ny generation måste vinnas i kampen mot droger. I nuläget är förhållandet inte sådant, då resurser och tiden inte tillåter en kontinuerlig information om missbrukets konsekvenser. Under lång tid har arbetet i skolorna varit eftersatt. I bästa fall kan en skola ha en temavecka på ämnet.

Neddragningar av resurser till ungdomars fritid har också bidragit till att det finns allt färre vuxna i nätverken kring barn och ungdomar.

Förutom information till elever måste även samtliga vuxna inom skolan få kunskap om droger, drogers verkan och kännetecken på ett pågående missbruk. Det handlar om att kunna möta ungas frågor och attityder kring droger men också att som vuxen i skolan våga säga ifrån och ta diskussionen.

Med hänvisning till ovanstående vill jag ställa följande frågor till det ansvariga borgarrådet:

1. Hur ser informationsmöjligheterna om missbrukets konsekvenser ut i dag på stadens samtliga skolor?
2. Anser Du att det finns en koppling mellan minskningen av antalet vuxna i barnen och ungdomarnas närhet och ökningen i användandet av droger?

3. Hur utbrett är blandmissbruk bland ungdomar, exempelvis folköl och medicin?
4. Vilka strategier, på kort och på lång sikt, och resurser finns för framtiden för att förebygga och åtgärda missbruk?

Stockholm den 4 februari 2002

Leif Rönngren